יום **ה'**, **כ"ג** ב**מנחם אב** תשס"ג (**21** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ג ב<u>מנחם אב</u>**, בשנת תרס"ה [1905-5665], **פרסם ישראל זנגוויל את ה"מנשר [הצהרה] על 'ההסתדרות הטריטוריאליסטית היהודית'** שלו.
ישראל זנגוויל (1864-1926) היה סופר אנגלי. ב- 1895 הוא הצטרף לתנועה הציונית, אך לאחר משבר אוגנדה פרש והקים את 'ההסתדרות הטריטוריאליסטית היהודית' שדגלה ב**הקמת בית לאומי ליהודים בכל מקום שאפשר**. [יודאיקה לקסיקון]
הציונות הצליחה להתגבר על המשבר העמוק שנגלה בתוך המפלגה הציונית לפני מותו של הרצל [1904]. המחלוקת בין "ציוני-ציון" ומצדדי אוגנדה בקונגרס הציוני ה- 6 בבאזל נגמרה בקונגרס ה- 7 ב- 1905 בהתבדלות הטריטוריאליסטים למפלגה בפני עצמה. בעוד שברוסיה סערה המהפיכה והעם המעונה רחף בין תקוַת החירות הקרובה וצלמי בלהות של הפוגרומים. דנו בבאזל השלוה בשאלה: אם מותר, בניגוד לרעיון הציוני, להמציא להמון העם הנס מנוסת בהלה מרוסיה **מקלט שקט מחוץ לארץ-ישראל**, שלא היתה בה [בא"י] אפשרות לכניסה בהמון. חבורת נבחרי הקונגרס, וזנגוויל בראשם, החליטה שכל אדמה חופשית הניתנת ליהודים בזכות שלטון עצמי עשויה להיות ל'ארץ ישראל שניה'. זו היתה "ציונות בלי ציון", כמו שלגלגו המתנגדים. רוב הקונגרס לא הלך בדרך זו של שינוי קיצוני בתכנית המפלגה, וקיבל החלטה שההסתדרות הציונית מחזיקה בכל תוקף ביסוד העיקרי של תכנית באזל. הוחלט להמשיך את יישוב ארץ-ישראל לפי שעה בהיקף קטן ולדחות את היישוב בהמון עד קבלה הרשאה רשמית או "צ'רטר". **דוד וולפסון**, הנבחר לראש וועד הפועל המצומצם ניסה לחדש את המו"מ עם ממשלת תורכיה בדבר הצ'רטר, אבל גם עכשיו, כבימי הרצל, לא הביאו הדברים לידי תוצאות.
ב- 1909, לאחר אכזבה 'סופית' ממאמצים אלה ולאחר המהפכה בתורכיה בידי ה'תורכים הצעירים', נאם **נורדוי** בקונגרס ה- 9: "רוצים אנו להיות אחת האומות בברית המדינה העות'מנית, ולנו אומרים: 'בואו אלינו לתורכיה ונפיץ אתכם בכל מדינות מלכותנו, ודווקא לארץ-ישראל לא ניתֵן לכם לבוא.' רגש הגאון שלנו והכרתנו העצמית מצַווים לנו להשיב דברים כאלו ברוח התכנית הבאזלאית. אם רוצים אנחנו ללכת לתורכיה, הרי תכליתנו היא להיות עברים בארץ-ישראל, ולא תורכים באיזה מקום שבמוקדון או באסיה הקטנה. אילו ביקשנו להתבולל, יכולים היינו לעשות זאת בקירוב מקום ובזול ולחסוך הוצאות הדרך."
[דברי ימי עם עולם]

השבת אנחנו נלמד, לפעם השלישית, את ה**פרק הששי** מפרקי אבות. במשנה ה**ראשונה**, אנו למדים: =**רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה; ולא עוד אלא שכל העולם כולו כד[א]י הוא לו; נקרא רֵעַ, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות...**=
התיבה, **כד[א]י**, נגזרה מהמילה "**די**" שעליה למדנו אתמול ("אני הוא **ש**אמרתי לעולמי [בזמן הבריאה] **די**!"). לבריות יש נטיעה להתלונן – או שקר מדי או חם מדי, או יש יותר מדי גשם או פחות מדי. מי שמסתכל בעולם בהשקפתה של תורה – **די** לו, שמח הוא בחלקו.
=**השבת, אנו מברכים את החודש הבא: ראש חודש אלול ביום חמישי וביום ששי הבעל"ט.**=
"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכַי יהלֵכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."[תהלים פ"א]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת (ב"ש): **18**[54]
צאת השבת (ב"ש): **19**[51]

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.